

**GALERIJA ZDSLU LJUBLJANA
CANKARJEV DOM VRHNIKA
PAVILJON NOB TRŽIČ**

ALENKA

VIDRGAR

SKULPTURE

iz
cikla
conceptus
vividus

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Vidman', written in a cursive style.

ALENKA VIDRGAR

Iskanje izgubljenega časa v smislu vračanja k davnim izvorom, v umetnosti tega stoletja ni nekaj novega, res pa je, da starodavni vzorci, oblike in vsebine bolj kot kdaj pridobivajo na moči zlasti v novodobnih gibanjih zadnjih let. Kljub temu, da včasih nekritično sprejemanje vsega kar prinašajo, dopušča ideološke špekulacije, pomeni znova odkrita ekološka zavest nov zagon v sodobnih likovnih prizadevanjih. Ne gre le za mite in simbole, ki jih je v izročilo vtisnila zgodovina, marveč tudi ali pa predvsem za odnos do prvinskih materialov in starih tehnologij, na katere smo v razvoju že skoraj pozabili. Kiparko Alenko Vidrgar so nedvomno prevzeli stari načini obdelovanja predmetov, ko je bila njihova podoba še tesno odvisna od narave materiala in vloge, ki jim je bila namenjena. Arhaika, ki jo je odkrivala v prazgodovinskih najdbah ter tistih iz časa preseljevanja narodov, je ni prevzela toliko zaradi svoje oddaljenosti v davnino, marveč enostavnih form in skromne, a domiselne dekoracije, ki je odlikovala te eksponate. Pri tem je bilo skoraj popolnoma vseeno, kakšna je bila njihova funkcija, izključno uporabna, krasilna ali pa ritualna. Ni torej naključje, da se je odločila za les, keramiko in bron in tudi povezava njenih lončarskih izdelkov in situl s skulpturami se zato zdi povsem logična.

V prvem trenutku spominja predstavnici svet Alenke Vidrgar na neolitsko krajino, posejano z dolmeni, menhirji ter skrivnostnimi znamenji vegetabilnih in zoomorfnih oblik. Toda dimenzije, celoten opus namreč spada med malo plastiko, razkrivajo njihovo intimno naravo, zaradi česar imajo prej lastnosti zasebnih amuletov kakor pa monumentalnih pomnikov neke kulture. Nemara sploh nimajo v sebi toliko sakralnega in kulturnega kot se nam dozdeva in so posvečeni predvsem veselju do življenja. Ne torej bogovom in velikim usodnim dogodkom, marveč drobnim vsakdanjim, kdaj tudi prazničnim trenutkom, ki so zaradi ponavljanja lahko pridobili status obrednega. Odražajo kiparkino globoko spoštovanje prirode in njenih elementarnih sil, ognja in vode, pa tudi časa, ki daje stvarjem prav posebno podobo. Pri ustvarjanju svojega sveta Vidrgarjeva ne upošteva mimetične izkušnje, niti je, kljub klasičnemu obdelovanju lesa, ne zanima realizem, pač pa igra z zakonitostmi tektonike in možnostmi stilizacije vidnega sveta. Lahko bi rekli, da so njene skulpture izrazito abstraktne, zaradi skrbnosti, s katero jih postavlja v umeten muzejski prostor, pa prave raritete, katerih sporočila so berljiva zgolj na nivoju osebne ikonografije. Taiste, ki je bila blizu našim daljnim prednikom.

Osrednja metafora v kiparskem ciklusu je nedvomno rast, ki se kot najbolj primaren in eksistencialno bistven, zato tudi posvečen in čaščen proces v naravi pojavlja domala v sleherni kompoziciji in celo v detajlu. Od tu prvi hip nerazumljiva asociacija na že videno v naravi, ko gledalec pomisli, da je umetnica pri svojem delu uporabila živi delček, ki ga je že oblikovala narava sama. Gre seveda za vejice, brste in mlade poganjke, razgaljene do svoje elementarne podobe, kakršno Alenka Vidrgar pojmuje kot simbol za začetek življenja. Tisti začetek, v katerem se skriva neslutena moč in vizija prihodnje eksplozije oblik, barv in vsebin. Ta odnos do rasti jo navezuje na pogansko izročilo, kjer najde tudi sorodnost svojim skromnim, a osupljivo razgibanim prvobitnim formam.

ALENKA VIDRGAR

The search for the lost time in in the sense of returning to some remote sources is not a new issue in the art of this century, it is true though that the ancient patterns, shapes and contents are gaining strength now more than ever – especially in the New Age movements of the recent years. Sometimes, the non-critical acceptance of whatever these movements may bring allows all kinds of speculations, but in spite of this, the newly discovered ecological consciousness represents a fresh impulse within the endeavours of the contemporary plastic art. It is not only the question of myths and symbols that the history has impressed into human transmission, but it is also and mostly about the relation to primordial materials and old technologies that we have almost forgotten in our development.

There is no doubt, the sculpturer Alenka Vidrgar was fascinated by the old methods of working on the objects with their image still closely related to the nature of the material itself and the role they were meant for. The archaic substance, discovered in the findings from prehistoric times and times of migration of the past, but rather because of its simplicity in form and its modest – but witty – decoration, which distinguished all these exhibited articles. Actually, their function was almost of no importance: strictly applicable, decorative or ritual. So, it is no coincidence that Alenka Vidrgar decided for wood, pottery and bronze. Also the connection of her pottery products and her situlas with the sculptures seems completely logical.

At the first moment, the imaginative world of Alenka Vidrgar reminds us of a neolithic landscape covered with dolmens, menhirs, and secret omens of vegetable and zoomorphic shapes. But the plastic art – reveal the intimate nature of her sculptures, giving them characteristics of personal and private amulets rather than some monumental reminders of some culture. Perhaps they do not contain as much of a sacred and cultic substance as it seems, and perhaps they are dedicated most of all to the joy of life: so, not to the gods and to the great and fatal events, but to the small daily moments, or even some festive moments, which due to repetition gained their ritual status. They reflect the artist's deep respect for the nature and its elementary forces, fire and water, and also time, the latter giving a very special image to the objects. While creating her world, Alenka Vidrgar does not take consideration of the mimetic experience, and – in spite of her classical work in wood – she is also not interested in realism; all her interest is dedicated to the game of tectonic rules and to the possibility of stylization within the visual world. We could define her sculptures as distinctively abstract; but, because of her great care in placing them into an artificial museum environment, they have to be considered as proper rarities with messages that can be read only at a level of some personal iconography. The same iconography that was so close to our ancestors.

The growth – as the most elementary and existentially essential process in the nature – is undoubtedly the central metaphor of her sculptural cyclus. As such, it is also consecrated and worshipped, and it appears in almost every composition, even in detail. Hence, the first incomprehensible association of a »dejà-vu« in the nature – when the spectator feels as if the artist used a live particle in her work which had already been shaped by the nature itself. The word is, of course, about those twigs and buds, and little sprouts, exposed up to their elementary image that Alenka Vidrgar considers as a symbol for the beginning of life; the start hiding a non-anticipated power and a vision of a future explosion of form, colour and content. This relation combines her to the pagan transmission, where she can also find a relation to the modest, but amazingly agitated primordial forms.

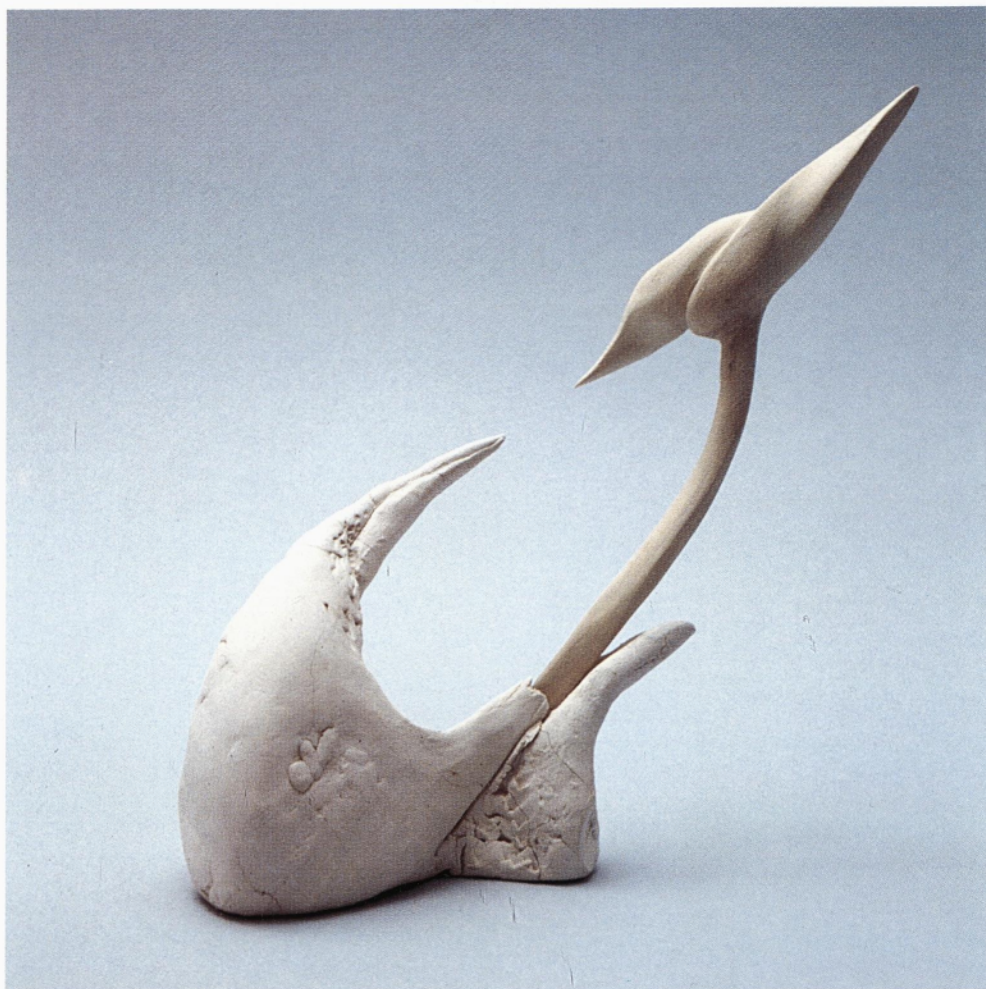
Judita Krivec Dragan

iz cikla conceptus vividus
les, beton
1985
46 x 50 x 18 cm

iz cikla conceptus vividus
les, žgana glina
1996
53 x 45 x 26 cm

iz cikla conceptus vividus
les, žgana glina
1996
14 x 13 x 9 cm

iz cikla conceptus vividus
les, žgana glina
1996
15 x 13 x 9 cm

iz cikla conceptus vividus
les, žgana glina
1995
45 x 41 x 21 cm

iz cikla conceptus vividus
les, žgana glina
1995
49 x 41 x 13 cm

iz cikla conceptus vividus
les, žgana glina
1995
17 x 19 x 5 cm

iz cikla conceptus vividus
les, žgana glina
1995
12 x 17 x 7 cm

iz cikla conceptus vividus
les, grafit, žgana glina
1995
51 x 57 x 16 cm

iz cikla conceptus vividus
les, beton
1985
54 x 70 x 14 cm

foto Božidar Dolenc

ALENKA VIDRGAR

Rojena 28. 7. 1958 v Ljubljani. Študirala na Pedagoški akademiji in Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Pri profesorjih Slavku Tihcu, Dragu Tršarju in dr. Tomažu Brejcu je diplomirala kiparsko specialko 1985.

Naslov:

Ulica bratov Učakar 124
1117 Ljubljana Dravljje
telefon: 061 / 576-741

Atelje:

Cankarjev dom Vrhnika
Tržaška 25
1360 Vrhnika

SAMOSTOJNE RAZSTAVE

- 1981 Fotogalerija Atrij, Ljubljana
- 1982 Fingerprints Gallery, London
- 1982 Galerija FK Zagreb, Zagreb
- 1982 Kulturni dom Španski borci, Ljubljana
- 1984 Galerija Kompas, Ljubljana
- 1986 Casa Veneta, Milje pri Trstu
- 1991 Dolenjska galerija, Novo mesto

POMEMBNEJŠE NAGRADE IN PRIZNANJA

- 1978 Koštabona, II. mednarodni bienale kombinirane fotografije, Galerija Loža, Koper – bronasta za kolekcijo
- 1981 III. mednarodna razstava kombinirane fotografije, Galerija Loža, Koper – bronasta nagrada
- 1981 Zlatno oko, Fotogalerija Novi Sad – zlata za kolekcijo
XX. Zagreb Salon, Mednarodna razstava fotografije, Zagreb – zlata za kolekcijo
- 1982 Republiško priznanje Zlata ptica
- 1985 XX. mednarodni extempore, Mestna galerija, Piran – diploma
- 1990 Velika izložba keramičkih tanjura, Galerija ULUPUH, Zagreb – častna diploma

POMEMBNEJŠE SKUPINSKE RAZSTAVE IN PROJEKTI

- 1981** Koštabona, Mednarodna razstava fotografije, Galerija Loža, Koper
20. Zagreb Salon, Mednarodna razstava fotografije, Muzej za Umjetnost i obrt, Zagreb
- 1982** Nekateri aspekti jugoslovanske fotografije, Srečna galerija, Beograd
- 1983** Open Eye Gallery, Liverpool, Furm Stadtpark, Graz
Fantazija Eurocon 8, Cankarjev dom, Ljubljana
- 1984** I. svetovni triennale male keramike, Nova zgradba Muzejskog prostora, Zagreb
XIX. mednarodni extempore, Mestna galerija, Piran
- 1985** 7. jugoslovanski bienale male plastike, Murska Sobota, Cankarjev dom,
Ljubljana, Mestna galerija, Piran
XX. mednarodni extempore, Mestna galerija Piran
Mednarodna likovna zbirka Junij, Likovno razstavišče Rihard Jakopič,
Moderna galerija, Ljubljana
- 1986** Internationales Fotoforum Graz, Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Graz,
Mestna galerija, Piran
Slovenski likovni umetniki razstavljajo, Likovno razstavišče Rihard Jakopič, Ljubljana
projekt parkovne skulpture Fužine, Ljubljana
- 1987** Portreti in obrazi v sodobni slovenski fotografiji, Gorenjski muzej, Kranj
Abstraktne nepredmetne smeri v likovni umetnosti, Likovno razstavišče
Rihard Jakopič, Ljubljana
- 1988** The International Festival of Photography, Museum of Fine Arts, Houston
- 1989** Internationales Fotoforum, Mestna galerija, Piran, Špital na Koroškem
delavnica ZKO Slovenije, Pilonova galerija, Ajdovščina
kiparski tečaj ALU, Ljubljana
likovno, gledališko, glasbeni projekt, Šmartno v Brdih
portret za spomenik Franza Liszta, Rogaška
- 1990** Workshop, Francoski kulturni center, Ljubljana
kiparski tečaj ALU, Ljubljana
predstavitve sodobnih slovenskih kiparjev in članek o kiparski tehnologiji,
Likovni odsevi 8/9
III. svetovni triennale male keramike, Nova zgrada Muzejskog prostora, Zagreb
Velika izložba keramičskih tanjura, Galerija ULUPUH, Zagreb
- 1991** 10. triennale sodobne jugoslovanske risbe, Galerija likovna jesen, Sombor
Kulturni center Novi Sad
Majski salon, Likovno razstavišče Rihard Jakopič, Ljubljana
Galerija Karas, Zagreb
Postavitve in posegi, Galerija Cankarjev dom, Ljubljana
Dolenjska galerija, Novo mesto
Fotoforum 8. dežel, Obalne galerije Piran, Poreč
delo iz cikla Horror vacui uvrščeno v stalno zbirko Moderne galerije Ljubljana
- 1992** postavitev parkovne skulpture v gradu Vrbovec, Nazarji
- 1993** 4. svetovni triennale male keramike, Meštovičev paviljon, Zagreb
- 1994** deset člankov o tehnologiji oblikovanja z glino za revijo Ciciban
- 1995** deset člankov z uporabo naravnih materialov za revijo Ciciban
portret za spomenik dr. Andreju Gosarju v Logatcu
figura čevljarja za Muzej v Trziču
zunanja ocenjevalka Republiškega izpitnega centra za predmet Likovna teorija
- 1996** kiparska delavnica pri ZKO Slovenije
deset člankov za revijo Ciciban
plakete ob 120-letnici Ivana Cankarja, Vrhnika
portret Nika Žumra za spominsko ploščo v Železnikih
Prvih pet let zbirke fotografij, Moderna galerija, Ljubljana

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ VRHNIKA
Tržaška 25, 1360 Vrhnika, tel. 061/753-648

**ZAVOD za KULTURO
in IZOBRAŽEVANJE TRŽIČ**

Tržiški muzej z galerijo
Muzejska 11, 4290 Tržič

ALENKA VIDRGAR

skulpture
iz cikla

conceptus vividus

Galerija ZDSLJU, Ljubljana
Dom Ivana Cankarja, Vrhnika
Paviljon NOB, Tržič

Katalog izdaja Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
zanjo Tomo Vran
v sodelovanju

z Zvezo kulturnih organizacij, Vrhnika
zanjo Marta Rijavec

in Zavodom za kulturo in izobraževanje, Tržič
zanj Anatolij Šter

Uvodno besedilo Judita Krivec Dragan
Prevod Tarcisia Galbiati

Oblikovanje Alenka Vidrgar

Fotografije Drago Bole

Tisk Tiskarna Galerija Avsenik

Naklada 1000 izvodov

Ljubljana 1996